

МВС України
Харківський національний університет внутрішніх справ
Кафедра адміністративного права і процесу факультету № 3

Сучасні проблеми адміністративного права та процесу

Тези доповідей учасників
Всеукраїнської науково-практичної конференції

(м. Харків, 30 червня 2017 року)

Харків 2017

Наукове видання

*Сучасні проблеми
адміністративного права та процесу*

Тези доповідей учасників

Всеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Харків, 30 червня 2017 року)

Формат 60x84/16. Ум. друк. арк. 17,21. Обл.-вид. арк. 19,71.
Тираж 70 пр. Зам. № 2017-22.

Видавець і виготовлювач –
Харківський національний університет внутрішніх справ,
просп. Льва Ландау, 27, м. Харків, 61080.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3087 від 22.01.2008.

ЗМІСТ

Сокуренко В.В. Деякі проблеми формування та розвитку законодавчих зasad процесу децентралізації виконавчої влади в Україні	9
Гусаров С.М. Зміст і значення реалізації правових норм у контексті правозастосованої діяльності органів публічної адміністратції.....	12
Комзюк А.Т. Публічне адміністрування і сучасна доктрина адміністративного права	15
Салманова О.Ю. Щодо сутності адміністративно-юрисдикційної діяльності поліції	18
Гаращук В.М. Питання відшкодування шкоди, завданої органами публічного адміністрування	22
Настюк В.Я. Актуальні проблеми адміністративного процесу	24
Музичук О.М. Поняття та особливості самоврядного контролю за діяльністю правоохоронних органів в Україні.....	27
Бевзенко В.М. Особливості оскарження рішення, дій, бездіяльності суб'єкта публічної адміністрації щодо реєстрації знаків для товарів і послуг в адміністративному судочинстві	30
Проневич О.С. Транспонування європейських правових принципів охорони здоров'я у вітчизняне законодавство: до постановки проблеми	33
Безпалова О.І. Створення вищого антикорупційного суду як важливий крок у напрямі здійснення судової реформи в Україні	36
Зозуля І.В. Поняття влади в адміністративному праві.....	39
Коваленко Л.П. Деякі проблеми адміністративного права як галузі права	41
Петков С.В. Систематизація – перший крок в реформуванні українського законодавства	44
Макаренко О.Ю. Проблемні аспекти практики розгляду справ щодо вчинення адміністративних правопорушень водіями автотранспортних засобів (на прикладі міста Кривий Ріг)	46
Попова С.М. Адміністративна відповідальність за правопорушення у податковій сфері	49
Стародубцев А.А. Щодо виконання судових рішень адміністративних судів	52
Стукаленко О.В. Механізм правового регулювання: сучасні погляди	54

Шевчук О.М. Стадії контролального провадження у сфері обігу наркотиків: науково-термінологічний пошук	57
Ємець Л.О. Принципи взаємодії суб'єктів управління у сфері забезпечення екологічної безпеки держави	61
Швець Д.В. Актуальні проблеми вдосконалення контролальної діяльності у сфері виконавчої влади	64
Баранов С.О. Проблеми взаємодії дільничного офіцера поліції з громадськістю при проведенні заходів індивідуальної профілактики правопорушень	67
Білик В.М. Правомірність звернень Національного антикорупційного бюро України до органів державної влади (на прикладі Центральної виборчої комісії)	71
Джафарова М.В. Апеляційне оскарження як форма перегляду судових рішень в адміністративному судочинстві України	74
Завальний М.В. Теоретичні передумови недержавної правоохоронної діяльності в Україні	76
Казанчук І.Д. Перспективи формування в Україні адміністративно-правової системи управління природними ресурсами та забезпечення екологічної безпеки в умовах євроінтеграційних процесів	79
Корнута Л.М. Щодо питання удосконалення законодавства про державну службу в частині дисциплінарної відповідальності	82
Коропатов О.М. Напрямки та значення взаємодії з громадськістю у реалізації завдань і функцій керівника територіального органу поліції	85
Крижна В.В. Аналіз механізму надання адміністративних послуг в Україні	88
Легеза Є.О. Зміст системи публічних послуг в Україні	90
Небрат О.О. Адміністративно-правовий механізм забезпечення прав і свобод людини в діяльності Національної поліції	93
Пабат О.В. Принципи побудови податкової системи України	97
Панова І.В. Забезпечення реалізації та захисту права громадян на інформацію у сфері публічного управління	99
Прокопенко О.Ю. До питання щодо принципів діяльності регіональних органів Національної поліції України	101

Сучасні проблеми адміністративного права та процесу. Харків, 2017

Руколайніна І.Є. Взаємодія членів громадських формувань з органами Національної поліції щодо несення служби із забезпечення охорони публічного порядку та безпеки.....	104
Стрельченко О.Г., Стрельченко А.М. Природа адміністративних правопорушень військовослужбовців як спеціальних суб'єктів	106
Шпенов Д.Ю. Кваліфікація та компетентність суддів в Україні	108
Яценко В.П. Щодо врегулювання питання про тримання собак і котів у вітчизняному законодавстві.....	112
Галинська К.Ю. Адміністративно-правові заходи забезпечення інформаційного правопорядку	114
Жбанчик А.В. Особливості взаємодії Національної поліції та Національної гвардії України у сфері охорони громадського порядку під час проведення Євробачення-2017	117
Зливко С.В. Керівник у сфері виконання покарань як суб'єкт адміністративно-правових відносин	119
Ільницький В.О. Проблеми правового регулювання адміністративно-процесуальної діяльності Національної поліції Україні	122
Кириченко О.Ю. Адміністративно-правові засади функціонування територіальних органів Національної поліції України.....	124
Кобзева Т.А. Фінансування та кредитування як методи управління фінансовою системою	126
Кобко Є.В. Окремі питання забезпечення законності при накладенні адміністративних стягнень	128
Коломоець Н.В. Забезпечення прав дитини в контексті реалізації правоохоронної діяльності органами Національної поліції України	132
Комзюк М.А., Цебинога В.Ю. Інститут адміністративної відповідальності – проблеми та шляхи їх вирішення в Україні	135
Коптєв П.Б. Окремі питання забезпечення законності при накладенні адміністративних стягнень	137
Коробцова Д.В. Перспективи розвитку інституту адміністративної відповідальності	141
Крупнова Л.В. Процедура відкриття виконавчого провадження як елемент механізму примусового виконання рішень	143

Сучасні проблеми адміністративного права та процесу. Харків, 2017

Липій Є.А. Сутність адміністративно-правової охорони екологічних прав громадян.....	146
Невядовський В.О. Особливості реалізації окремих адміністративно-правових норм у діяльності Національної поліції.....	148
Пампуря М.В. Види трансформаційних процесів у сучасній державі	151
Пастернак І.М. Окремі принципи взаємодії ДПСУ з правоохоронними органами.....	154
Попова Л.М. Адміністративно-правові заходи боротьби з тіньовою зайнятістю в Україні	157
Почанська О.С. Адміністративно-правове забезпечення прав громадян, засуджених до позбавлення волі в Україні: сучасний стан та шляхи розвитку	160
Пчелін В.Б. Щодо стану матеріально-фінансового забезпечення органів судової влади	163
Селюков В.С. Завдання післядипломної освіти працівників Національної поліції України	165
Чумак В.В. Принцип пропорційності у діяльності поліції Грузії.....	167
Шустрова К.В. Адміністративно-правове регулювання діяльності засобів масової інформації в Україні.....	170
Агапова О.В. Міжнародне співробітництво як чинник удосконалення діяльності Національної гвардії України	173
Бела К.О. Адміністративно-правове регулювання нотаріальної діяльності в Україні	175
Білик Л.Л. До питання реформи надання адміністративних послуг	178
Божок С.Г., Божок Д.Г. Особливості сучасного стану та перспективи розвитку адміністративного права та процесу	181
Больбіт Ю.Л. Форми державного контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів....	184
Будь О.А. Адміністративна відповіальність як засіб забезпечення поліцією публічної безпеки та порядку	187
Бурбика В.О. Взаємодія органів місцевого самоврядування з правоохоронними органами	190
Важинський О.С. Особливості інформаційного забезпечення діяльності Державної фіскальної служби України.....	194
Волков В.А. Сучасний підхід до з'ясування змісту компетенції Державної служби україни з лікарських засобів та контролю за наркотиками.....	197

Голуб В.О. До дискусії про співвідношення процедурних та процесуальних норм у надзвичайному адміністративному законодавстві України	199
Даниляк А.В. Форми взаємодії органів досудового розслідування України з правоохоронними органами зарубіжних держав	202
Карпенко К.К. Адміністративно-правова сутність правовідносин у сфері страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів в Україні.....	206
Комзюк А.В. Актуальні проблеми забезпечення взаємодії правоохоронних органів з громадськими об'єднаннями.....	209
Кущенко В.О., Сергієнко Д.В. Деякі питання використання зарубіжного досвіду для удосконалення процедури реєстрації транспортних засобів в Україні.....	212
Лазарев Д.В. Поняття організованої злочинності як об'єкта міжнародної взаємодії	215
Левін В.І. Організація та процедури проведення обшуку	218
Легка О.В. Етимологія та генезис поняття «відповідальність» як соціально-правового явища	221
Лубенцов А.В. Організація та проведення автотехнічної експертизи	223
Льозний О.А. Предмет доказування у процесуальному праві	226
Медведенко С.В. Деякі аспекти взаємодії керівника територіального підрозділу з громадськістю.....	228
Михальський О.О. Інтелектуальна власність як специфічний об'єкт адміністративно-правової протидії	232
Нагорний П.І. Аналіз міжнародного досвіду здійснення нормотворчої діяльності місцевих органів виконавчої влади	235
Настенко М.О. Діяльність суб'єктів господарювання як об'єкт фінансового контролю.....	237
Нікуліна А.Г. До питання вдосконалення адміністративно-правових засад діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України	240
Носач А.В. Особливості взаємодії Служби безпеки України з органами державної влади та громадськістю у сфері протидії тероризму	243
Околович М.Є. Проблеми формування окремих елементів понятійного апарату у правовому регулюванні містобудівної діяльності	247

Сучасні проблеми адміністративного права та процесу. Харків, 2017

Остапенко І.О. Особливості провадження у справах про військові адміністративні правопорушення	251
Пінчук П.А. До проблеми визначення поняття «проводження у справах про адміністративні правопорушення».....	254
Сірко В.С. Деякі питання правового забезпечення волонтерської діяльності в Україні.	256
Файнгольд І.Д. Класифікація принципів контролю за адвокатською діяльністю	260
Шевченко Т.В. Актуальність забезпечення особистої безпеки в Національній поліції України	264
Шорохова Г.М. Визначення суб'єктів інформаційного забезпечення діяльності органів і підрозділів Національної поліції України.....	265
Шорський П.О. Особливості правового регулювання забезпечення виборчих прав громадян в України.....	268
Долинна Я.А. Щодо організації охорони публічного порядку під час проведення масових заходів	272
Єрмакова К.С. Здійснення відомчого фінансового контролю в системі МВС України.....	274
Наумкін О.О. Відповідальність професійних суддів згідно з новим законодавством та правове функціонування Громадської Ради Доброчесності як елемента громадського контролю....	276
Пихтін О.О. Проблемні питання презумції правоти поліцейського в Україні	279
Подріз В.В. Адміністративно-правові засади координації правоохоронної діяльності.....	281
Саннікова Л.О. Особливості діяльності екстреної медичної допомоги в умовах реформування	284
Сечанцина Д.О. Щодо реформування Національної поліції України	286
Стрельченко К.А. Основні завдання та функції діяльності екстреної медичної допомоги	288
Фещенко Я.І. Проблеми законодавчого визначення умов та меж застосування фізичної сили органами Національної поліції України	290
Цебинога О.Ю. Реформування та преспективи удосконалення діяльності органів публічної адміністрації	292

а також цілої низки законів відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення виконання кримінальних покарань та реалізації прав засуджених», розроблено низку проектів змін до законодавчих актів України щодо адаптації порядку застосування окремих інститутів кримінального та адміністративного права до сучасних європейських стандартів та ін. Тож у цьому зв'язку основні проблеми функціонування та розвитку системи адміністративно-правового забезпечення прав громадян, засуджених до позбавлення волі в Україні, наразі вбачаються не стільки в принциповій відмінності вітчизняного законодавства від законодавства провідних європейських країн, скільки в проблемах його реалізації, обумовлених, зокрема, досить обмеженими економічними та соціальними можливостями країни, а також низьким рівнем правої культури.

Одержано 12.06.2017

УДК 347.998.8

Віталій Борисович ПЧЕЛІН,

кандидат юридичній наук, доцент кафедри адміністративного права і процесу факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-9540-9084>

ЩОДО СТАНУ МАТЕРІАЛЬНО-ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ СУДОВОЇ ВЛАДИ

На сьогодні можна стверджувати, що рівень фінансування органів судової влади є незадовільним. Зокрема, рівень фінансового забезпечення потреби судової системи України на 2016 рік складав 47,9 % від потреби в обсязі 11091 млн гривень. Тобто незадоволена потреба в бюджетних коштах на 2016 рік складала 5777,8 млн грн., а в 2015 році – 6097,0 млн грн при потребі – 10705,0 млн грн [1]. Законом України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» фінансування судової систем передбачено на рівні 8632,1 млн грн. [2], що не відповідає потребам декілька літньої давності. Наведена інформація свідчить про значне (майже 50 %) недофінансування судової системи протягом останніх років.

У контексті наведеного вище слід відмітити те, що сьогодні судова система як ніколи потребує належного фінансування в зв'язку зі здійснюваною судовою реформою. Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року передбачено введення нових інституцій у судовій системі, реформування старих, значне збільшення фонду оплати праці суддів. Мова йде про запровадження Вищої Ради правосуддя, створення Єдиної судової інформаційної системи тощо. Як приклад, тільки створення Служби судової охорони за попередніми розрахунками потребує близько 1

млрд грн. У ст. 135 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що лише базовий розмір посадового окладу судді в залежності від займаної посади становить від 48 тис грн. (суддя місцевого суду) до 120 тис грн. (суддя Верховного Суду України). При цьому до базового розміру посадового окладу встановлюються доплати за: вислугу років; перебування на адміністративній посаді в суді; науковий ступінь; роботу, що передбачає доступ до державної таємниці; а також застосовуються регіональні коефіцієнти [3]. Не ставлячи під сумнів доцільність запроваджених реформ зазначимо, що всі вони потребують здійснення значного матеріально-фінансового забезпечення. Проте приріст такого фінансування останні роки здійснювався неповноцінно й у цілому сфера судочинства значно недофінансована.

Наведена проблема негативно впливає на функціонування всієї судової системи. Так, наприклад, на сьогодні в зв'язку із зазначенім існує потреба щодо належного забезпечення судів приміщеннями, які б відповідали вимогам щодо здійснення правосуддя. Багато судів розташовано в приміщеннях, що потребують капітального ремонту, а також в приміщеннях, що не перебувають у державній власності (договір оренди). За офіційною інформацією Державної судової адміністрації України, що була надана нею за підсумками роботи за 2010-2012 роки, станом на кінець 2012 рік із 763 судів загальної юрисдикції (без урахування Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів), які використовують для відправлення судочинства 863 приміщення, 108 судів (14%) розміщуються в приміщеннях, які відповідають вимогам щодо здійснення судочинства, в тому числі 98 (14%) місцевих загальних судів, 1 (4%) апеляційний суд м. Києва, 4 (50%) апеляційні господарські суди, 5 (18%) місцевих господарських судів. При цьому решта судів потребують створення умов для їх належного функціонування шляхом проведення капітального ремонту, реконструкції, добудови існуючих приміщень, а в багатьох випадках – нового будівництва. [4]. Згідно зі звітом Державної судової адміністрації за 2014 рік, із 763 судів загальної юрисдикції (без урахування Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів) 117 судів (15,3 %) здійснюють правосуддя в умовах, що максимально наближені до характеристик належного приміщення, в тому числі 106 (15,9 %) місцевих загальних судів, 1 (4 %) апеляційний суд м. Києва, 5 (62,5%) апеляційних господарських судів, 5 (18 %) місцевих господарських судів. Решта приміщень судів потребують реконструкції, капітального ремонту або нового будівництва [5]. У подальшому в своїх звітах Державна судова адміністрація не надавала офіційної інформації щодо стану приміщень, в яких розташовані суди [6].

Таким чином, наведені статистичні дані свідчать про жахливий стан забезпечення судів належними приміщеннями, які б відповідали вимогам щодо здійснення правосуддя, що в свою чергу обумовлено незадовільним рівнем матеріально-фінансового забезпечення органів судової влади. Дані проблематика потребує свого вирішення в найближчий час, оскільки

заважає ефективному функціонуванню органів судової, чим і порушується принцип доступності здійснення правосуддя.

Список бібліографічних посилань

1. Інформація про діяльність ДСА України, її територіальних управлінь щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення судів у І півріччі 2016 року // Державна судова адміністрація України. URL: http://dsa.court.gov.ua/userfiles/zvit_1_16.doc (дата звернення 02.06.2017).
2. Про Державний бюджет України на 2017 рік : Закон України від 21 груд. 2016 р. № 1801-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2017. № 3. Ст. 31.
3. Про судоустрій і статус суддів : Закон України : від 2 черв. 2016 р. № 1402-VIII // Офіційний вісник України. 2016. № 56.
4. Звіт про роботу Державної судової адміністрації України протягом 2010-2012 років // Державна судова адміністрація України. URL: <http://dsa.court.gov.ua/userfiles/Zvit%20DSA.pdf> (дата звернення 02.06.2017).
5. Підсумки роботи Державної судової адміністрації України за перше півріччя 2014 року // Державна судова адміністрація України. URL: http://dsa.court.gov.ua/userfiles/dsa_1_14.doc (дата звернення 02.06.2017).
6. Підсумки роботи // Державна судова адміністрація України. URL: <http://dsa.court.gov.ua/dsa/pokazniki-diyalnosti/1233/> (дата звернення 02.06.2017).

Одержано 12.06.2017

УДК 351.74:378.14(477)

Вадим Сергійович СЕЛЮКОВ,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративної діяльності поліції факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків; ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-6690-6484>

**ЗАВДАННЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ПРАЦІВНИКІВ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ**

В умовах реформування системи правоохоронних органів Україні, зокрема реформ Міністерства внутрішніх справ України, зміни у нормативному забезпеченні діяльності поліції в Україні торкнулися і організації післядипломного навчання.

В положенні про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції визначені загальні завдання післядипломної освіти працівників поліції. Зміст та види післядипломної освіти характеризуються різноманітністю, а тому, для кожного виду післядипломної освіти мають бути сформовані конкретні завдання. Адже, під час організації та проведення післядипломної освіти здійснення усіх зазначених завдань, по-перше, не є доцільним, а, по-друге, не можливе у зв'язку з обмеженістю часу такого навчання.

Більш детально аналізуючи кожен вид післядипломної освіти можна діяти висновків, що і завдання для кожного з них мають певні особливості.